

Samenwerken in de Lopikerwaard

Mijn vakgebied ontstond zo ongeveer in de vorige eeuw, de jaren 60 en 70. Psychologiestudenten (voornamelijk mannen) konden na hun universitaire studie geen droog brood verdienen. Zij boden zich aan om door middel van het gesprek hun medemens door een moeilijke periode zoals, een sombere tijd, relationele problemen, opvoedingsproblemen of angst heen te helpen. Dat gebeurde natuurlijk vanuit de opgeruimde garage ('een vloerkleed geeft een fijne huiselijke sfeer') of vanuit de stoffige zolderkamer. Ik ken een verhaal van een pensioengerechtigde collega die zijn diensten destijds aanbood voor een pakje shag per gesprek. Inmiddels zijn tijden wel veranderd. Psychologie en de mogelijkheid om mensen te genezen van hun geestelijke kwellingen door gespreksinterventies wordt meer serieus genomen. Zo serieus dat onze diensten vanaf 2008 werden opgenomen in het basis verzekeringspakket. Alle mensen mogen gebruik maken van de psycholoog (jenzelf verzekeren tegen ziektekosten is immers verplicht) en de kosten worden vergoed.

Sinds de mentaliteit van de VOC in Nederland ook doorgesijpeld is naar de binnenlanden heerst, ook in de gezondheidszorg het adagium: 'De betaler bepaalt'. Vanaf de tijd dat onze diensten (psychologische gespreksvoering) door verzekeraars vergoed worden, stellen die 'betalers' dus ook eisen aan de kwaliteit van ons werk.

Ik mag wel zeggen dat er vanaf die tijd wel wat dwalingen zijn geweest, door de verschillende verzekeraars en daar zal ik u niet mee vermoeien. Onontkoombaar, trouwens wanneer je als verzekeraar ineens moet kunnen snappen wat de kern is van psychologische gespreksvoering. Enfn, de tijd lijkt rijp voor een andere aanpak, waarin men zich vooral bezighoudt met de kaders en de inhoud weer bij de psycholoog ligt, met als gezamenlijk doel: mensen zo snel als mogelijk genezen.

In de nieuwe kaders krijgt het samenwerken met elkaar en met andere disciplines een grotere rol. Een belangrijke verzekeraar in onze regio heeft bij voorbaat al aangekondigd dat diensten van psychologen, die zich hebben georganiseerd en zo een stevige partij met elkaar vormen om afspraken mee te maken, worden vergoed. Dat staat me dus te doen.

Ik wil zoveel mogelijk mensen helpen en genezen van hun lastige innerlijke stemmetjes, drang om te... (vul maar in), angsten, opvoedingsproblemen, sombere buien, zucht naar ... (vul maar in), agressie, onzekerheid, overgewicht, werkproblemen, schaamte en ga zo maar door. Dat is mijn wens. Als mijn diensten vergoed worden door de verzekering kunnen mensen met die klachten drempelloos bij mij komen en verwezenlijk ik mijn droom 'alle mensen genezen', dus.. moet ik gaan samenwerken.

Toch begint daar ergens de schoen te wringen... Want naast mijn passie voor het werk ben ik ook zelfstandig ondernemer geworden. Ik denk dat u het wel herkent als ik schrijf dat een grote gemeenschappelijke deler tussen zelfstandig ondernemers is eigenwijsheid. Gewend zijn om eigen ideeën er doorheen te jassen. Niet altijd zin hebben om naar de argumenten van anderen te luisteren, omdat de ondernemer zelf aan het roer staat.

Kunt u zich voorstellen hoe dat is, als een regio zelfstandig ondernemers ervoor kiest samen een coöperatie op te richten? De vergelijking met het beeld van een kruiwagen vol met springende kikkers is snel gemaakt. Inmiddels vormen de contouren van de coöperatie van vrijgevestigd psychologen in Midden Holland zich. Het kostte wat tijd eer ik er de lol van inzag. U begrijpt dat ik het pas naar mijn zin kreeg toen anderen zich sterk maakten voor wat ik zelf had bedacht.

Astrid van Jaarsveld - PHHaastrecht/InTouw
T 0348-558000 • info@intouw.nl • www.intouw.nl

